

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoE/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3107226958
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3107226958.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a členiek senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v exekučnej veci oprávneného T. proti povinnému V., vykonávanej súdnym exekútorom J., o vymoženie 16,60 eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 8. júna 2022, č.k. 1Er/2009/2008-16, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie výrokom I. exekúciu zastavil a výrokom II. oprávnenému uložil povinnosť nahraďiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 84,26 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Na zistený skutkový stav súd prvej inštancie aplikoval ustanovenia § 57 ods.1 písm. h/, § 58 ods.1, § 196, § 200 ods. 1 a 2, § 203 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z. z. Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017, § 14 ods.1 a 2, § 22 ods.1 Vyhlášky MS SR č.288/1995 Z.z. o odmenách a náhradách súdnych exekútorov. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že poverením Okresného súdu Trenčín č. XXXX XXXXXX zo dňa 05.10.2007 bol súdny exekútor poverený vykonaním exekúcie pre vymoženie 16,60 eur s príslušenstvom. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že povinný zomrel dňa 07.04.2007 a dedičské konanie bolo uznesením Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom č. k. 9D/318/2008-18 zo dňa 25.06.2008 zastavené pre nemajetnosť povinného. Poukázal na aktuálnu judikatúru Uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6 M Cdo 11/2011, zo dňa 29.02.2012, podľa ktorého v prípade smrti nemajetného povinného nemožno exekúciu vykonať nie preto, že povinný zomrel, ale preto, že tu nie je ani taký majetok, ktorý by postačoval na úhradu trov exekúcie. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť mal za to, že exekúciu je potrebné zastaviť z dôvodu, že majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie (§ 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku). V zmysle ust. § 203 ods. 2 Exekučného poriadku priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému, a to vo výške 84,26 eur.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol oprávnený namietajúc nesprávne právne posúdenie veci (odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h/ CSP), keď súd prvej inštancie pri zastavení exekúcie opomenul existenciu špeciálneho právneho predpisu, t.j. zákona č. 233/2019 Z.z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a tak nemal postupovať podľa Exekučného poriadku, ale podľa ZoUNEK, pretože predmetná exekúcia spĺňa všetky právnym predpisom upravené podmienky ako stará exekúcia. Ďalej uviedol, že pre rozhodnutie neboli splnené procesné podmienky uplatňujúc odvolací dôvod podľa §356 ods.1 písm. a/ CSP, vzhľadom na to, že povinný zomrel 07.04.2007 a napriek tejto skutočnosti súd prvej inštancie vydal poverenie na vykonanie exekúcie a tak k jej zastaveniu došlo po 14 rokoch od vzniku právnej skutočnosti. Navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vrátil súdu prvej inštancie s vyslovením právneho názoru, že predmetná exekúcia je starou exekúciou podľa ZoUNEK a je ex lege zastavená podľa § 2 ods.1 písm. a/ ZoUNEK dňom 1. januára 2020. Zároveň žiadal, aby odvolací súd exekútorovi nepriznal nárok na náhradu paušálnych trov.

3. Vyjadrenie k odvolaniu podané nebolo.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesenie súdu prvej inštancie preskúmal v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379, § 380 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 CSP a contrario) uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 389 ods. 1 písm. a/, c/ CSP zrušil.

5. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

6. Podľa § 9a ods. 1 Exekučného poriadku účinného do 31.03.2017, ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. V danom prípade sa sporným stala otázka aplikácia správneho právneho predpisu pri existencii dôvodov na zastavenie exekúcie, keď na jednej strane oprávnený v podanom odvolaní zastáva názor, že nadobudnutím účinnosti zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní (ďalej ako „ZoUNEK“) je predmetná exekúcia starou exekúciou, ktorá bola dňa 01.januára 2020 zastavená priamo zo zákona a na druhej strane, súd prvej inštancie pri vydaní napadnutého uznesenie o zastavení exekúcie postupoval podľa ustanovení Exekučného poriadku.

8. Podľa § 1 ods. 2 ZoUNEK, na účely tohto zákona sa starou exekúciou rozumie exekúcia začatá pred 1. aprílom 2017 a vedená podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Podľa § 2 ods. 1 ZoUNEK, stará exekúcia sa týmto zákonom zastavuje, ak:

- a) uplynula rozhodná doba a nejde o starú exekúciu podľa odseku 2,
- b) oprávnený alebo povinný zanikol bez právneho nástupcu alebo dedičské konanie po oprávnenom alebo povinnom bolo zastavené z dôvodu, že nezanechal žiadny majetok alebo zanechal len majetok nepatrné hodnoty,
- c) zastavenie starej exekúcie navrhol oprávnený alebo
- d) dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplýva z osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie; na tento účel platí, že stará exekúcia sa zastavila vznikom dôvodu na jej zastavenie.

10. Podľa § 2 ods. 2 ZoUNEK, stará exekúcia sa podľa odseku 1 písm. a) nezastavuje, ak ide o:

- a) vymoženie pohľadávky na výživnom,
- b) uspokojenie práva na nepeňažné plnenie, vrátane uspokojenia práva na peňažné plnenie, ak sú vymáhané v tom istom exekučnom konaní,
- c) vymoženie pohľadávky vzniknutej pri realizácii spoločných programov Slovenskej republiky a Európskej únie financovaných z fondov Európskej únie podľa osobitného predpisu,
- d) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím inštitúcie, orgánu, úradu a agentúry Európskej únie,
- e) vymoženie plnenia priznaného rozhodnutím správneho orgánu vo veci porušenia pravidiel hospodárskej súťaže podľa osobitného predpisu,
- f) starú exekúciu, v ktorej bol v posledných 18 mesiacoch pred dňom, keď sa má stará exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15,- eur,
- g) starú exekúciu, v ktorej je povinným ten, koho majetkové pomery ako dlžníka nemožno usporiadať podľa osobitného predpisu upravujúceho konkurzné konanie.

11. Podľa § 3 ods. 1 ZoUNEK, rozhodnou dobou je doba piatich rokov. Rozhodná doba plynie odo dňa doručenia prvotného poverenia na vykonanie exekúcie súdному exekútorovi (ďalej len „exekútor“), ak § 4 neustanovuje inak; na zmenu exekútora sa neprihliada.

12. Podľa § 4 ods. 2 ZoUNEK, rozhodná doba podľa § 3 neuplynie skôr ako 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia súdu, ak súd ku dňu, keď sa má stará exekúcia zastaviť, rozhoduje o:

- a) námietkach proti starej exekúcii,
- b) zastavení starej exekúcie,
- c) odklade starej exekúcie a odklad starej exekúcie nepovolí,
- d) vylúčení veci zo starej exekúcie,

- e) návrhu na pripustenie zmeny účastníka exekučného konania na strane povinného a zmenu účastníka exekučného konania povolí,
- f) schválení příklepu,
- g) schválení rozvrhu výřažku.

13. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdnemu exekútorovi dňa 14.09.2007 domáhal proti povinnému vykonania exekúcie pre vymozenie pohľadávky vo výške 500,- SK (16,60 eur s prísl.) na podklade exekučného titulu, ktorým je rozkaz o uložení sankcie za priestupok ČSK: ŽP-XX/XXXX-TT- Šá zo dňa 05.05.1005 vydaného správnym orgánom Odboru ŽP B., ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 31.05.20225 a vykonateľnosť dňa 16.06.2005. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi udelené súdom dňa 05.10.2007. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením zo dňa 8. júna 2022 predmetnú exekúciu zastavil podľa § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku a priznal súdnemu exekútorovi nárok na náhradu trov exekúcie voči oprávnenému.

14. Dňa 1. januára 2020 nadobudol účinnosť zákon č. 233/2019 Z.z., ktorý upravil postup ukončenia exekučných konaní začatých pred 1. aprílom 2017 a vedených podľa predpisov účinných do 31. marca 2017. V zmysle tohto osobitného zákona má súdny exekútor za splnenia zákonných predpokladov povinnosť oznámiť oprávneným vo svojom upovedomení, že ex lege došlo k zastaveniu týchto starých exekúcií. V rámci svojho včasného upovedomenia má súdny exekútor možnosť si uplatniť u oprávneného tzv. paušálne trov zastavenej exekúcie v presne stanovenej výške. Zákon č. 233/2019 Z. z. je teda vo vzťahu k Exekučnému poriadku úpravou lex specialis, ktorá osobitne upravuje tam stanovené situácie, a to tak vo vzťahu k ďalšiemu trvaniu exekučného konania, ako aj vo vzťahu k otázke náhrady trov exekútora, ktorú rieši v porovnaní s exekučným poriadkom osobitným spôsobom.

15. Pri zohľadnení právnej úpravy a účelu zákona č. 233/2019 Z.z. nemožno považovať záver súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie podľa §57 ods.1 písm. h/ Exekučného poriadku za správny. Zo znenia § 57 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 vyplýva, že skutočnosť, či nastal dôvod na zastavenie exekúcie, môže posúdiť len exekučný súd, ktorý vždy najprv dôvod zastavenia exekúcie preskúma a účinky mu prizná tým, že exekúciu zastaví svojím rozhodnutím. Podstatným faktorom je, že exekúcia sa nezastavuje priamo vznikom dôvodu na jej zastavenie (t. j. zo zákona ako je tomu v prípade zákona č. 233/2019 Z. z.), ale až rozhodnutím súdu.

16. Je potrebné uviesť, že v prípade kumulácie dôvodov pre zastavenie starej exekúcie podľa ZoUNEK a Exekučného poriadku je nevyhnutné skúmať okamih, kedy nastala okolnosť odôvodňujúca zastavenie starej exekúcie. Odvolací súd poukazuje na rozhodovaciu prax ÚS SR (nález ÚS SR č. k. II. ÚS 509/2021 z 27. apríla 2022) podľa ktorej, ak pred účinnosťou zákona č. 233/2019 Z. z. (alebo neskorším dňom, ku ktorému budú splnené podmienky na aplikáciu upovedomenia o zastavení starej exekúcie) existoval dôvod na zastavenie starej exekúcie vyplývajúci z Exekučného poriadku v znení účinnom do 31. marca 2017 a k uvedenému okamihu nebolo rozhodnuté alebo rozhodované o zastavení exekučného konania, tak ako tomu je aj v preskúmvanej veci, stará exekúcia sa zastavuje ex lege podľa zákona č. 233/2019 Z. z.

17. Vzhľadom na skutočnosť, že v posudzovanom prípade exekučný súd do účinnosti zákona č. 233/2019 Z. z. nevydal rozhodnutie o zastavení exekúcie z dôvodu nemajetnosti povinného a ani nezačal konať o jej zastavení, po nadobudnutí účinnosti zákona č. 233/2019 Z.z. už takto postupovať nemohol, pretože sa začali uplatňovať pravidlá vyplývajúce zo špeciálnej právnej úpravy a tá stanovila ako dôvod zastavenia exekúcie ex lege uplynutie rozhodnej doby (splnené všetky zákonné podmienky, a t.j. ide o starú exekúciu, uplynula rozhodná doba 5 rokov, v posledných 18 mesiacoch nebol dosiahnutý výřažok aspoň 15 eur a nenastali žiadne zákonné dôvody na predĺženie rozhodnej doby). V takto skončenom exekučnom konaní nemožno pokračovať a ani „dodatočne“ rozhodnúť o zastavení exekúcie podľa Exekučného poriadku , pretože exekučný súd nemôže uznesením duplicitne zastaviť už zastavenú exekúciu z iného, hoci aj skôr vzniknutého dôvodu (stanovisko ÚS SR I. ÚS 328/2022 zo dňa 19. októbra 2022).

18. Na základe uvedených skutočností odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako nadbytočné podľa § 389 ods. 1 písm. a), c) CSP zrušil.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).